

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

Αύριον Κυριακήν ἐπιστρέφει ἐνταῦθα ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον περιοδείας τοῦ διευθυντῆς τοῦ φύλλου κ. Γεώργιος Μολφέτας.

**Μέσ' τῇ κρίσιμῳ στιγμῇ
ὅστ' οὐ Ζορμπᾶ χαιρετισμοί**

Ἄγγελος τοῦ ἐπαναστάσις μεγάλος πρωτοστάτης ἦλθε καὶ μᾶς ἀνήγγειλε πῶς εἶσαι σύ πρωστάτης μεγάλος πατριόδυναμος καὶ εἰς κρίσιμους ὥρας πῶς ἦλθες γὰρ νὰ σώσῃς τὰ πράγματα τῆς χώρας σὺν ἀσωμάτῳ δὲ φωνῇ ἀκούαμε νὰ λήῃ ποῖά ἔφεραν τὰ ἔργα σου γιὰ τὴν Ἑλλάδα κλέῃ Χαῖρε μεγάλε ἀρχηγέ ποῦ πρῶτα ἂν δέν σφάλῃς τὸ κίνημά σου σ' ἔκαμε καὶ στρατηγὸν μεγάλο χαῖρε ποῦ ἀνδραγάθησες εἰς τὸ Ἰουδί μαζὶ ὡς τὸν Αὔγουστο τὸ στρατεύμα κι' ἔλαβες τόσας δόξας χαῖρε ποῦ σὲ ἀνέδειξαν σὺν ἀναιμάκτῳ σάλῳ χαῖρε ποῦ σ' ἔχουν Ὑπουργὸν καὶ ἄνθρωπο μεγάλο!

Βλέπων τὴν ἀθλιότητα τοῦ τόπου τῇ μεγάλῃ κι' εἰς τί οἱ προγενέστεροι μᾶς ἔχουν ὀφίη χάρι ἐμβήκης ἐπιμεφαλῆς πολλῶν ὁμορφρονούτων κι' ἀμπέχων ὥσάν καὶ σὲ καὶ τὰ λοιπὰ φοροῦντων κι' ἀφοῦ σὲ ἀνέκηρυσαν ὡς ἀρχηγὸν τῆς στάσεως ἀρχήσας τὸ ἔχον σου τὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μ' ἓνα ἀλληλοῦτα γεμῆτο σοβαρότητα ἵνα τότε κυβερνήσας ἔδωσες τῇ χειρότητα!

Γνώσιν λαβούσα ἄπιστοι σχεδὸν αἱ συντεχνίαι τὸ πόπολο τῶν Ἀθηνῶν ὅλο μαζὶ σου πῆλ βλέποντες δὲ πῶς κουβαλεῖ κάποιον χρυσὸν αἶμα καὶ τὸ ἐπαρχίης ἔγιναν φωνὲς ποῦ πῆγε γόνα,

ἀμείψας οἱ ἐργατικοὶ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκότει ἐπήγαγε κι' ἐβόησαν κάποιον Παπαφώτη ποῦ πούλε τὰ τοιγάρ του γέρον ἐν τῶν ἐφένδων καὶ τοῦ πᾶνε σὲ κάνουμε Πρόεδρον τῶν Προέδρων ἐκεῖνος δὲ σὺν προσοτῶς μὲ τὰ μυαλά του σῶα γιὰ τὴν τιμὴν ποῦ τοῦ καμὸν ταῦτα πρὸς σὲ ἔβόα. Χαῖρε Ζορμπᾶ μου ἀρχηγέ πλὴν σοῦ τὸ λέγω σκέτα πῶς μοναχὰ μὲ μάθαινε νὰ φημίω τοιγαρέτα χαῖρε ποῦ ὅπως δῆποτε κάποιον καλὸ θὰ κόνῃ σὺ ἔχον ποῦ ἀνέλαβες τοῦ γέρον τὸ χαβάνι μὲ κείνο θ' ἀποκόψωμεν τὰ τόσα περσιτεύματα χαῖρε μεγάλε στρατηγέ μὲ τὰ πολλὰ στρατεύματα!

Δύναμις ἐπεσκίσε τοὺς κομματάρχας τότε καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζε τώρα δὲν ξανατρῶτε ἦλθε καιρὸς νὰ φύγετε σὲ τέτοια ἀναβροσία γιὰ μᾶς ἐξετίναξε καὶ μᾶς ἡ νησικίλα οἱ φόροι μᾶς ἐλίσσαν καὶ ἡ μεγάλη πείνα ταῦτα καὶ ἀλληλοῦτα φευγαῖ ἀπ' τὴν Ἀθήνα!

Ἐχον ὡς ἱποστρωκίτην ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος ἐκεῖνον ποῦ τοῦ γέμισαν παρὰ σῆμα τὸ σιῆθος ἐπῆρε γενναϊότητα πῆρε μεγάλο μπῶο κι' ἀμέσως ἐμαζώχτηκε ἐν συλλαλητηρίῳ καὶ μ' ἓναν ἐνθουσιασμό ποῦ ἐπεποιεῖ τρόμους ἐπῆρε σβόρα μὲ φωνὲς γραμμὴ ὅλους τοὺς δρόμους καὶ μ' ἄσματα διάφορα καὶ μὲ φωνὴν γρομάτη ταῦτα ἔβόα ἐνθερμος τῷ νέῳ στρατηλάτῃ. Χαῖρε βλαστὲ ἀμάραντες τῆς γῆς τῆς μαρομαλῆς π' ὅτι κι' ἂν θέλῃς γίγεται κι' ὅτι κι' ἂν πῆς λαβαίνεις χαῖρε ποῦ κτενίσκεις πολλοὺς καὶ διαφόρους χαῖρε ποῦ ἐκατάργησες τοὺς φόρους μὲ τοὺς φόρους χαῖρε ποῦ τοῦ ῥωμέικον ἔσας τῆς βλακείας καὶ μέσ' τὰ χάλια μας αὐτὰ ποῦ δὲν μᾶς δύνουνε λεφτὰ

καλένης γὰρ τὸ μέλλον μας σ' ἀρᾶντα ἡλικίας χαῖρε ποῦ ἐν τῇ σῇ ἀνδρείᾳ τὴν ἐφένδα χαῖρε ποῦ ἐν τῇ σῇ ἀνδρείᾳ τὴν ἐφένδα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ζάλην λαβούσα ἄπιστοι σχεδὸν αἱ συντεχνίαι τὸ πόπολο τῶν Ἀθηνῶν ὅλο μαζὶ σου πῆλ βλέποντες δὲ πῶς κουβαλεῖ κάποιον χρυσὸν αἶμα καὶ τὸ ἐπαρχίης ἔγιναν φωνὲς ποῦ πῆγε γόνα,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.4.Υ.1.Φ.10084

ἀμέσως ᾗχακτίσθησαν ὡς ἄδικα τὰ μέτρα
ποῦ πρὸ λαμπρὸν τοὺς ἐβαλιν συροθυλὶ μὲ πέτρα
καὶ εἶδον μὲ τὸ δρεπάνον ἐπάνω τοὺς τὸ μπόρρι
ὅσον εἰς τὰ συμβούλιον δὲν εἶχαν τὰ μπόρρι!

ἤκουσαν ἀπροσδόκητα καὶ γίνεται φιομένη
 πῶς παύουν ἢ ἐπιτροπὲς ὅποιον δὲ τοὺς κάνει
 πῶς θέλουν ἀδάμαντας τὸ ἔθνος καὶ λαμπύρη
 εἰς ἐποχὴν ποῦτε γιὰ δὲ ἔτυχε καὶ μείνη
 εἰς ἐποχὴν π' ἂν γίνουνε δῖοι τοὺς δυὸ ἀφ' ἑδρε
 σὰ δύσκολο καὶ δυνήθουσιν
 τοῖς πόσι καὶ διακοινοῦν

ποῖδι εἶσι κορυθόμενοι, σὲ μερικὸς κοπιᾶδες .
 ὕμνουντες δὲ τὸν αἴτιον ἑβρών δοράτως
 σὲ σένα στρατηλάτῃ μου ποῦ γλύτισες τὸ Κράτος !
 Χαῖρε ποῦ μ' ὅλη τῇ σπουδῇ καὶ τῇ μεγάλῃ φούρῃ
 μᾶς ἔβγαλες ἀπ' τὸ σωρὸ σᾶν ἀποδιμαλεύοντα
 χαῖρε ποῦ μᾶς προμήθευσε· φουστῆκα καὶ λοφία
 μὲ γενικὸ ξελάτρεμα ποῦ κάνεις σιὰ γραφεῖα
 χαῖρε ποῦ ἔφθασε καὶ ὅω τῆς σπάθης σου ἡ κόφι
 καὶ τοὺς δνόμασες ἀργούς
 ἅπαντας τοὺς ἐργοδηγοὺς
 ὦν ἔμελλε σκαϊότατα τὴν κεφαλὴν καὶ κόφι
 χαῖρε ποῦ Μαραγκόπουλον, Γουστῆτην καὶ Μαργέλη
 ποῦ μέσ' τὰ χρόνια τὰ πολλὰ
 ποῦ δούλεψαν πολὺ καλὰ
 τῶρα μὲ τὴν ἀνδρόθωσι τὸ ἔθνος δὲν τοὺς θέλει
 καὶ εἰς τὸν Σπῦρον Πεταλᾶν τὸν ἐνθερμόν σου φίλον
 τὸν καὶ ὑπερμολήτατα
 καὶ φῆμιν ἀποκτηθῶντα
 εὐγνωμονῶν τοῦ κέρφωσες τῆς παύσεως τὸν ἥλον
 χαῖρε π' ὁ ἓνας τ' ἄλλουνοῦ τὸ λείει καὶ ξεθυμαίνει
 χαῖρε ποῦ κ' ἄλλα σιοατηγὲ καθένας πεοιμῖνει !

Θεόδοτον νομίσαυτες ἑοῦνανε ἀστέρα
 οὐ ἔχοντες τὸν στόμαχον κενὸν καὶ τὴν γαστέρα
 εἰς τὸ πλευρὸν σου ἰστώνται φωνάζοντες ἐντόκως
 οἱ νέοι οὗτοι πρόμαχοι τοῦ νέου μας ἀγῶνος
 ὑπὲρ ἐνὸς καὶ αὐτοὶ σκοποῦ τὰ αἰμάρτα κινῶντες
 ἔκοαζαν ἀλληλοῦα ἐναγισφροσυνῶντες!

ἰδοῦντες συντηρητικοὶ τὰ σκοῦρα καὶ τὸ χάρι
 καὶ δὴ πῶς δύναμις Ζορμπᾶ
 τοὺς ἔχασε στὸν ἀραμπᾶ
 κι' ἔρριψε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Ράλλη
 ἀμέσως ἐπαραιτήσαν ὑποθηρικά πολιτρόνας
 μὴ θέλοντες νὰ ἔχουνε στὸ σβέρκο κηδεμόνας
 κι' ἀμέσως τὰ τρεχάματα...
 μὲ χίλια δυὸ σκοιντάματα
 καὶ ἐπὶ τέλους ἤθελεν ἡ τύχη νὰ βολέψῃ
 μὲ ὅρους ναῦσον ἄλλοτε ποῦ θέλει νὰ χορέψῃ
 ἐκεῖνοι δὲ περὶ ἅπαντες μὲ κάτω τὰ μονοσύδια
 ἔπαλλον ἐξ ἀπ' τὸ χορὸ ἀπελπισίας τραγουδοῦσα·
 Χαῖρε ποῦ πᾶσα δύναμις ἡμῶν οὐδετεράνη
 χαῖρε π' ἀπὸ ἀργόμισθους ὁ τόπος μὲς ἐσώθη
 χάσε ποῦ μέγα στὴ βουλή πατεῖς τὸ πόδι, ὅπως

καὶ ἡ φωνὴ τοῦ βουλευτῆ
κατήντησε νᾶναι καὶ αὐτὴ
φωνὴ μέσα στήν ἔρημο ἀνέλπιστα βοῶντος
χαῖρε ποῦ μέτρα ἔλαβες γιὰ τὸ κακὸ συντόμως
μὲ τόσες θεῖς διαλαγές
ἔτυχε δύο ἐκ' ὀγδὲς
ὥς ἐκ τῆς ἀνορθώσεως νὰ φέρε' αὐτὸς ὁ χρόνος
χαῖρε ποῦ ἀνορθώσεως ἀκούονται οἱ κύπποι
πλὴν ὅλο θάρτε ἐξέλωτε δουλειὰ νὰ μὴ μᾶς λείπη.

Κήρυκες τρέξαντες παντοῦ νὰ ποῦν τὰ γεγονότα τόμαθε φαίνεται ἡ Τουρκὰ καὶ μᾶς τραβίει νότυ εἰς τὰς δυνάμεις καὶ ζητεῖ νὰ πιάσῃ ἀπὸ τῆ μύτης ἡμᾶς π' ἀγωνιζόμαστε νὰ πάρουμε τὴν Κρήτη ἡμᾶς ποῦ σκοτιωνόμαστε γιὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὅταν τὰ λαβαίνομε γενόμαστε θηρία ὅσων ἰδόντες κήρυκες μεγάλην συντελίαν φωνάζουν ἀλληλοφύβια καὶ βάνουν τελεία.

Λάμπαντος ὁμως τ' ἀρχηγού εἰς τῶν ἐχθρῶν τὰ σκόζη
 προβάλλει ἢ ἀνδρόθωσις σὰν βουρλισμένη κηότη
 καὶ σπέρνει τὰς ἰδέας της καὶ βγάτει τοὺς σκοποὺς της
 κ' ὅπου πατεῖ ὁ Ἕλληνας ἐκεῖ πατεῖ κ' ὁ ποῦς της
 βλέπων δὲ τὰ γενόμενα τὸ πλῆθος τὸ καυμένο
 ταῦτα ἐβόα τῷ Ζορομπᾷ τῷ τρισυλογημένῳ.
 Χαῖρε ποῦ ἡ ἀνδρόθωσις ἔφερε ἑλινυχία
 κ' ἐδῶ κ' αἰλοῦ καὶ πανταχοῦ καὶ μέσ' τῇ Νομαρχίᾳ
 καὶ τὸν Νομόρχην ἔφερε μέσα σὲ τέτοιες μπόρες
 μὲ ἐντολὴν νὰ δέχεται τὸν κόσμον μὲ τῆς ὥρες
 ἄνθρωπον λίαν κομιλῶν καὶ λίαν μορφωμένον
 πάντα μὲ γάρτια κίτρινα καὶ ἄ κίτ' πέργκι τυμμένον
 χαῖρ' ἀρχηγέ ποῦ τὸ σαθρὸν τοῦ τόπου καταρέει
 χαῖρε ποῦ ἡ πατριὸς μας μέλι γλυκὺ θὰ ὀρεῖ !

Μέλλοντος ἀναμένοντος μεγάλου τὴν πατρίδα
καὶ προκειμένου νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν καταγίδα
βγήκαμε καὶ γυρεύουμε λεφτὰ νὰ δανειστοῦμε
καὶ πρῶτα νὰ πληρώσουμε ἐκεῖνα ποῦ χρωστοῦμε
ἀλλ' οἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅλοι μὲ ἓνα στόμα
μᾶς εἶπαν ἀλληλοῦντα δὲν εἶναι ὥρ' ἀκόμα!

Νέαν εὐδὺς τὰ πράγματα διεϋθύνουν λαμβάνουν
κ' ἀφοῦ καὶ διαφωρετικά δὲν ἤμποροῦν νὰ κάνουν
καὶ ἐπειδὴ τὰ δάνεια ἀτέχουν πικρασάγγας
συσταίνουν ἑσώτερικὸν γὰρ χρειὰς καὶ ἀνάγκας
τὸ θαῦμα δ' οἱ ἀτέλιδες, ἀνέλιπτα δοῶντες
τῷ τοῦτο κατορθώσῃτι ἑμυολογοῦν βοῶντες.
Χαῖρε ποῦ ὁπωρδύοιτε, τὸτ' ἐπὶ μακροδόου
ἀδ' ἀφ' ὅρα πῶς ἐπείτα δὲ χλὺς θὰ βροθούμ
χαῖρε ποῦ βροθούμε ποῦ ἐπὶ τῶν ἐλπίσιν
κ' ὡς θέλου γὰρ ἀσάφεια ἄλλὰ ἐπὶ τῶν
χαῖρε ποῦ θὰ μᾶς πᾶρουν τὰ μαλ' ἀσάφια
χαῖρε μεγάλε ἀσχηρὲ ποῦ βλέπεις τὰ καλὰ μᾶς !

Ξένοι και ανταποκριταί πλησίον μας βροθέντες
και άλλα πιο χειρότερα μὴ γίνουν φοβηθέντες
ἐγράφανε στὰ στήθα τους πῶς εἶναι φυλαγμένοι
και φόβος πῶς θὰ πάθουνε κανείς νὰ μὴ τοὺς μὲνῃ
και πειρασμένους βλέποντες νὰ παίρνουνε τὰ ὄρη
ἐκραζον ἀλληλοῦτα γυρεύοντες βαπόρι!

Ὁλος ὁ κόσμος προσδοκῶν μ' ἕνα μεγάλο θάροος
πῶς νέος ἀνορθώσεως θὰ μᾶς φωτίσῃ φάρος
πῶς κάθε μας ἀνάποδο καλὴν τροπὴν λαβαίνει
και γιὰ σκοπὸ ποῦ εὐκολα κανεὶς καταλαβαίνει
και βλέπων πῶς ἀρχίσουμε τὰ ἴδια και τὰ ἴδια
τίδε φωνεῖ τῷ ἀρχηγῷ μὲ τὰ πολλὰ στολίδια.
Χαῖρε ποῦ δ' αὖ γίνανε δπως τὰ βλέπεις σιρόλια
χαῖρε ποῦ και τοῦ Ναυτικοῦ προβαίνουνε τὰ χάλια
γιατὶ γυρεύουν ἀλλαγμα σὶδ σύστημα ἐκ ῥίξης
μὲ μόνην τὴν βελτίωσιν ποῦ διατυμπανίζεις
και ὁ Μισούλης ὑπουργὸς γὰ νὰ τοὺς ἐκολύνη

δηλοῖ πῶς ἐτοιμόθυτος

ἐστὶ και προθυμότατος

και χάριν ἀνορθώσεως τὸν θῶκον του ἀφίνει
χαῖρε ποῦ κι' ἀνόρθωσις ἀρχήσῃ νὰ θάλλῃ
μ' ἀπέργια σ' ἀπέργια ἀπὸ σὴ μία κι' ἄλλῃ
ποῦ οἱ φρεσίνες κάνουνε τῶν βαποριῶν οἱ τόσοι
γιατὶ νὰ τοὺς ἀξίνουνε γυρεύουνε τὴ δόσι
χαῖρε ποῦ μὲ βελτίωσες τελείως μᾶς γλυτώνῃ
χαῖρε μεγάλε ἀρχηγὲ τέτοιους νὰ καμαρώνῃς!

Πᾶσα ἡ φύσις χαίρεται τὸ ἔργον ποῦ κίᾳς σώνει
και ἡ βουλὴ ἐξέπνευσε κι' ἡ πόρτα τῆς κλειδώνει
παύει ἡ προθυμία τῆς σὶδ ἔργον νὰ δηλοῦται
παύει κι' ἡ ἐπανόστασις και ξίφοις τε εἰοῦται
κι' ὁ Τζανετάκης ἔρχεται μ' ὀργὴν πολὺ μεγάλη
κράζοντας ἀξιώματα
σὲ κουτσονομπιλωμάτα
πολίτες, ἀλληλοῦτα, δὲν ξαναθίλω πίστι!

Ρήτορας τόσους τῆς βουλῆς μ' ἐμπνεύσεις ποῦχαν θείας
ἀρρωνότερους βλέπομεν και ἀπὸ τοὺς ἰχθύας
καθόσον τοὺς ἐγείρεται μεγάλη ἀπορία
πῶς και γιατί τοὺς πλάκωσε τέτοια κακοκαιρία
κι' ἐνῶ σὲν ἀντιπρόσωποι πῆγαν σὶδ βουλευτήριον
προτοφανὲς πρωτάκουστον τοὺς φάνηκε μυστήριον
πῶς ἔπρεπε πρωτίτερα τὴν σ π ἄ θ η ν νὰ ζωτήσουν
ἂν εἶχανε κὴν ἄδειαν, και πῶς νὰ συζητήσουν
οὕτω δὲ δεσμευόμενοι ἐκ τῆς πολλῆς πίεσεως
ταῦτα ἐβόων τῷ Ζορμπᾶ μετὰ μεγάλης ζέσεως
Χαῖρε ποῦ δὲν πιστεύομεν πῶς εἶν' ἀλήθεια κόμα

πῶς μέσ' ἐλεύθερη βουλὴ

ποῦ γλῶσσα πρέπει νὰ λαλή

μὲ φίμωτρον μᾶς ἐκλείσες καθέμιανον τὸ στόμα
χαῖρε ποῦ ἔλεγε νὰ κάμῃς νὰ ζωτᾷς
τὶ ὅρα νὰ κοιμημιστε και ποῖα στιγμή νὰ φάμε
χαῖρε πλὴν χαίρομεν και μετὰ χωρίς πολυλογία
πῶς ἔρχεται μετ' οὐ πολὺ ἡ δουσετολογία
χαῖρε μεγάλε ἀρχηγὲ κι' ἄλλοτε θὰ μᾶς ἴδῃς
χαῖρε γιατί μαθήματα τοῦ μέλλοντος μᾶς δίδεις!

Σῶσαι, βουλόμενος, λαὸν τὸν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ
και γενικὴν κατάργησιν τῶν ἐν τῇ ἀγνορίᾳ
ὡς ἀνταπάγγελτος ποιμὴν εἰσέδυσεν εἰς κρύφια
ἵνα ἀπὸ τὰ πρόβατα χωρήσῃ τὰ ἐρίφια
και εἶπε στοὺς συμμύχους του ὅλ' εἴμαστε ἐξ ἴσου
πλὴν σεῖς τώρα εἰσέλθετε ἐντὸς τοῦ παραδείσου,
εἰς δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς κακοὺς μὲ τόνον ἐντονώτερον
σεῖς ὅλοι πγαίνετε σὶδ πῶρ ἐκεῖνο τὸ ἐξώτερον
αὐτὴ ἡ τύχη ἐμελλε και σὰς νὰ περιμένῃ
ταῦτα και ἀλληλοῦτα νᾶσθε καταραμένοι!

Τεῖχος ἀκαταμάχητον πρὸ πάντων τῶν κοιμάτων
πρωθυπουργὸν προσέλαβε τὸν λευκοτριγωνῆτον
ἀκούοντως συμβιβαστικὸν διὰ τὰς περιστάσεις
ἐδιδόσδεκα δεχόμενον τῶν φίλων τὰς ἐνστάσεις
οἶδν ποιητὴν ὑπάκουον ἃ ἐδὲν γνωμοδότη
και τὰδε ἀκούμενον εἰς τοῦτον νὰ προτείνῃ.

Χαῖρε ποῦ μ' ἐπατέφερες ἀπ' τὴν παλιὰ ἀογία
και μοναχόνε μ' εὐρηκας γιὰ τὴν πρωθυπουργία

χαῖρε ὅπου τὰ κόμματα

ἀντὶ ἀπ' τὰ προσκόμματα

ποῦ βεῖχαν ἐξοιτίας σου νὰ τερματοῦν τῷ βίῳ

ἀπ' ἐναντίας βραίνουμε

πρὸ δυνατὰ νὰ γέ·οιτε

κι' εἰς ἕνα σῶμα μὲ ψυχῇ ἐνοῦνται και τὰ δύο
Χαῖρε πλὴν δὲν εἶναι αὐτὸ ποῦ μὲ πικραίνει μόνον
ἀλλὰ τὸ νεοσύλεκτον τῶν ἐλευθεροφρόνων
κόμμα κι' αὐτὸ πολιτικὸν ἀπ' τὰλλα πρὸ σπουδαῖο
ποῦ θέλει ἑξισοσπαστισμὸ μὲ πρόγραμμι' ὅλως ἰέο
χαῖρε ποῦ ἔχει ὁπλαθὸς μὲ εὐφροδίας δῶρον
ὡς τὸν Νεόφυτον ποῦ κλεῖ

ψυχὴν ἐντὸς του, Ἡρακλῆ

πρὸς τὸ παρὸν καθηγητὴν και εἶνα δικηγόρον
ποῦ κάλλιο νὰ πιδεύεται μὲ τὰ συντακτικαίου

και ἰδὲν ἡ τσέπη του βαρεῖα

μὲ μπακονότες μὲ δοργὰ

παρὰ νὰ θέλῃ β ἡ μ α π α και δόξαν ἀβουκά του
χαῖρε ποῦ τέτοιες ἀλλαγὲς τὸ πρόσωπόν σου φέρει

χαῖρε μεγάλε ἀρχηγὲ και τοῦ σιραιτοῦ ξεφτέρει!

Υμνοὶ παντοῦ ἀκούονται γλυκεῖς γιὰ τ' ὄνομά σου
και πᾶς τις ὁ ἐνάντιος νικᾷται ἐμπροσθὰ σου
σ' ὕμνο·λογοῦν μ' εὐχὲς πολλές ὅλ' οἱ προβιβασμένοι
και μόνον τὸ παράπονο σι·νὺς πανσανίας μένει
σ' ὕμνο·λογοῦν Εἰσαγγελεῖς Περιοδικῶν και ἄλλοι
και μόνον οἱ τῶν Ἐφρετῶν οἱ πρῶν πρὸ μεγάλοι
οἷτινες περιέπεσαν σὲ τέτοιο διαβούλιον
κράζουνοι ἀλληλοῦτα τί ἐκαμες συμβούλιον!

Φητός λαμπὰς ἐράνηκες σὶδ τόσο μας σκοτάδι
και προχέει ἡ ἡλιακή μας πατρὶς πρὸ ἀβῆ
και γιὰ τὴν ἀλλάξ' ἡ τύχη μας και γιὰ τὸν πόλο μας τοῦ
νᾶσον τῆς ἐμφανίζεται και μέσα στο Ἀηξοῦρι
και καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ ἡλιακή μας πατρὶς νὰ βόγγῃ
προβαίνει κι' ἡ ἀνθρώποις μὲ τὸν Κρασᾶ και Πόγγῃ
μὲ μιὰ μεγάλη μηχανὴ ποῦ θάλλῃ γκαζολίνη
νὰ τὴν κουνῇ, κι' ἡλεκτρικὸ σὶδ πόλι τους νὰ δίνῃ

καί μ' ἄλλα μηχανήματα μὲ μηχανήτες μεγάλες
νὰ λείψουν τὰ πετρέλαια τὰ σπέρτα καί ἢ σκάλες
τιμῶσα δέ τόν αἵτιον ἢ πόλιν Ληξουρίου
σοὶ ψάλλει δόξαν σιραιγέ δι' ἄσματος θουρίου.
Χαῖρε ποῦ μᾶς τὴν ἔκαμες μεγάλη τὴν Ἑλλάδα
χαῖρε ποῦ θάβγ' ἡλεκτρικό
καί ὅπως εἶναι φυσικό
θὰ λείψῃ ἀπ' τὸ Ληξουρί μας κάθε παλαιοβελίδα
χαῖρε ποῦ ἡ ἀνθρώποις ξαπλώθηκε μὲ φούρια
καί κάθε μέρα ἀλλαγὴ
φέρει στήν κάθε μας πληγὴ
πλὴν μένουν ἀμετάβλητα τοῦ φόρου τὰ γαϊδούρια!
Χαῖρε μέ τὴν ἀνθρώποις ποῦ βγαίνει ἡ χολή μας
κι' ἀπὸς τὴ Φιλαρμονική, ποῦ ἔχουμε, Σχολή μας
αἱ συζητήσεις γίνονται καί πόσες διαλέξεις
π' ἂν ἤθελ' ἔλθης νὰ τὰ ἰδῇς
θ' ἀρχοῦσιν μετὰ σπουδῆς
γὰ κατοικίᾳ τὸν τόπο μας ἀμέσως γὰ διαλέξεις
χαῖρε π' ὁ Παξινοπούλος ὡς θάμαδες βεβαίως
προχθὲς τοῦ Ἐδαγγελισμοῦ
μέσω πολλοῦ συνωτισμοῦ
τῆς σῆς τῆς ἀνθρώποις ἀνύρωσε τὸ κλέος
καί μὲ φωνὴν ποικίλοισαν ο' ὅλες σχεδὸν τῆς νότες
χωσμένοι σὴν βελίδα τοῦ

εἶπε γὰρ τὴν Ἑλλάδα τοῦ
πῶς τοῦ ἀγῶνος ἤρωες τὴν δόξασαν ἐτότες
κι' ἄλλα πολλὰ ἐφώνησεν σὶό πληθὸς ὅτου ἔδον
λαβὼν συγκαταστήρια τοῦ φίλου τοῦ ὠραίου
ἐκεῖ καί ὁ Ξυδάχιλος μὲ ποίημα προβάλλει
καί τοὺς παλῆους καί σημερινούς ὠρεῖα παραβάλλει
κι' ὁ Γράκωβάτος μὲ τὸ φράκ καί τὸ παράσημό του
ἀρκεῖντως ἐπαιξε καλὰ τὸ μέρος τὰ δικὰ τῶν
χαῖρε Ζορμπᾶ π' ἂν τὰ βλεπες θάλερες ἄλλη βάρτα
ἂν ἄκουες τὸ ποίημα τοῦ Τζωρτζή Δελλαπόρτα
χαῖρε ποῦ ἡ ἀνθρώποις τρεῖς πολλῶν τὴ μοῦρι
χαῖρε μεγάλε σιραιγέ π' ἀκοῖς γὰρ τὸ Ληξουρί!

Χαῖρων ποῦ ἔμαθ' ὁ Ζορμπᾶς τοῦ Ληξουρίου τὸν τόπο
ποῦ Γράκωβάτος ἔβγαλε π' ἀξίζοντε τὸν κύπο
κι' ἀκούσας τὰ γεγόμενα κι' οἱ ἄλλοι εἶχε τρέξῃ
καί πῶς τὸ ψηφομέτρημα τὸ κάνουν ἅμα φέξει
καί πῶς γὰρ τοῦτες τῆς δουλιῆς ὁ κόσμος εἶχε ἀνῆκει
καί πῶς τὸ Ζησιμάκη τους τὸν ἔχοντε σὴν γόψι
καί τὰ λοιπὰ κι' ἄλλα πολλὰ ἀμέσως συμαζώνεται
φωνάξας ἀλληλοῦτα καί μὴ μ' ἀνακατώνετε!

Ψάλλουσα αἶνον σιόν Θεὸν κάθε φωνὴ ἀγωνίστρια
καί σὴν Πεσοῦδα ποῦ γιορτὴ εἶχε ἡ Βαγγελίστρια
ἀπὸ Κορίνθ σιόματος βγήκαν εὐχὲς γὰρ σένα
γιατὶ μὲ τὴν ἀνθρώποις βρεθῆκαν γιατρεμένα
δύο τρεῖς ἐλατήρια μέσα σὶό λάρνγγά του
κι' εἶναι μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος καί κάνει τὴ δουλιὰ του
μονάχα ἡ ἀνθρώποις εἶνα δὲν κατορθῶνται
τὰ εἶδη τρέπον, πάσχοντα μισὰ, τὰ διορθῶνται
ὅμως οἱ ὅπως ὁπλοῖς βελιώσῃ λαβόντες
ἡκούοντο πρὸς χάριν σου τὰ κατὰ βοῶντες.
Χαῖρε ποῦ ἐδωράπενους τὰ τόσα τὰ κακά μας
χαῖρε ποῦ ὅπως δὴ ποῖτε εἶδαμε τὴν ὁρμὴ μας

χαῖρε μεγάλο καύχημα πολλῶν βελτιουμένων
χαῖρε ποῦ κράτος ἄθλιον τὸ κάνεις δοξασμένον
χαῖρε ποῦ εὐφροσύνην ἔλαβες καί τοῦ Θρόνου
χαῖρε μεγάλ' ἀνθρώποις τὰ ζήσης καί τοῦ χρόνου.

Ω ἀρχὴν πανύμνητε ἀπ' τὴ πατρίδα ὅλοι
π' ἀλήθεια μᾶς βελιώσες χάρις νὰ πέσῃ βόλι
κι' ἂν οἱ πολλοὶ πολιτικοὶ σοὺ σήσανε παγίδα
οὐ μὲ τὸ μέγα ἔργον σου γλυτώνῃς τὴν πατρίδα
τὰ πράγματα τὰ ἔβγαλες εἰς καθαρόν ὁρίζοντα
καί κράξε τ' ἀλληλοῦτα εἰς κάθε φαρμαλίζοντα.

Σὲ σέβῃ τὸν ὑπέρμαχον διὰ τὰ νικητήρια
ὅσοι ὁρμητοὶ γλυτῶσανε σιέλλουν εὐχαριστήρια
κι' εὐγνωμονοῦν τὸ κράτος σου τὸ τόσον ἀπροσμάχητον
ποῦ ἔβγαλες πολλὰ δεινὰ ἀπὸ τὴ δόξῃ τῶν
πολλοῦς καὶ δύναντες γλυτῶσαν θὰ ἦτανε κοινὰ σου
χαῖρε ποῦν ἀλησμόνητα τὰ κατορθώματά σου.

Δημήτριος Σάρλος.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἐπειδὴ τινὲς κατόπιν ποταπῶν καὶ ὑστεροβούλων σκοπῶν,
καθ' ὃ ἐμπνεόμενοι ἐκ τῶν μᾶλλον διεφθαρμένων ἐνστικτῶν καὶ
τοὺς ὁποίους καλῶς γνωρίζει νὰ λογίζεται ἡ ἡμετέρα κοινωνία
ἐν τοῖς καφενείοις καὶ ἐν ἄλλοις παρομοίοις κέντροις, διαδίδουσιν
ὅτι ἐκ συμφεροντολογικῶν ἀφορμῶν μετὰ τῆς οἰκογενείας Ἀν-
νίνου παρεμόρφωσα τὴν κατάθεσιν μου ὡς μάρτυς κατὰ τὴν
δικὴν Ἀμπατιέλου εἰς ὄφελος τοῦ κατηγορουμένου, ἀναγκάζο-
μαι νὰ προσβῶ εἰς τὴν δημοσίευσιν σημείων τινῶν μόνον χάριν
τῆς ἀληθείας ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκείνων οἵτινες τυχὸν ἤθελε πα-
ραπεισθῶσιν ὑπὸ τῶν συκοφαντικῶν σπερμολογιῶν τῶν χαμερ-
πῶν αὐτῶν ὀνταρίων, οἷσι δὲ καὶ χάριν τῆς κοινωνίας διότι
αὕτη καλῶς γνωρίζει καὶ ἐμὲ νὰ ἐκτιμᾷ καὶ ἐκείνους νὰ θεωρεῖ
ὡς τὰ ἡθικῶς ἡρειπώμενα μέλη αὐτῆς. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι
ὀφείλω εἰς τὴν οἰκογένειαν Ἀννίνου ἀλλὰ ἡ τοιαύτη ὀφεί-
λη εἶναι μηδὲν παραβαλλομένη πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχω λαμ-
βάνειν ἐξ αὐτῆς καὶ τὰ ὁποῖα θέλουσι καθαρῶς διαλευκανθῇ
πρὸς τῆς δικαιοσύνης. Ἐπομένως οὐδεὶς λόγος βεβαίως ὑπῆρ-
χε πρὸς ἀλλοιῶσιν τῆς καταθέσεως κατὰ τοῦ παθόντος τοῦναν-
τίον φυσικόν θὰ ἦτο ἢ ὑπ' ἐμοῦ συμπεράσπισις ἀνθρώπων
μέθ' ὧν ἔχω διαφορὰς.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου μάρτυρες τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων
εἶναι αὐτοὶ οἱ μάρτυρες τῆς ὑποθέσεως καὶ οἱ τὴν δικὴν πα-
ρακολουθήσαντες ἐν οἷς καὶ αὐτὸς ὁ τῆς Πολιτικῆς ἀγωγῆς
διαπρεπὲς δικηγόρος κ. Σκλατσούννης ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἡμέτερος
κ. Μαυροκέφαλος. Προκαλῶ δὲ πάντα ὅστις ὑποστηρίξει τὰ δια-
διδόμενα ὅπως διὰ τοῦ τύπου ἀποδείξει εἰς ποῖα σημεία εὐρί-
σκει ἐμὲ ψευδόμενον.

Ἄλλως τε νομίζω ὅτι τὸ δικαστήριον ὡς τὸ μόνον ἀρμόδιον
ἀνευρίσκει καὶ τιμωρεῖ πάντα ψευδόμενον καὶ ἐπευφημεῖ τοὺς
ἐντίμους καὶ ἀληθεῖς ὡς συνέβη μὲ ἐμὲ. Ἡ κοινωνία ἐπαγα-
λαμβάνω γνωρίζει καλῶς νὰ ἐκτιμᾷ τὰ μέλη αὐτῆς ἀναλόγως τῶν
πράξεων αὐτῶν, καὶ νὰ περιβάλλῃ τοὺς μὲν ἀξίους διὰ τοῦ κοι-
νωνικοῦ σεβασμοῦ καὶ τοῦ ἡθικοῦ κύρους, τοὺς δὲ διεφθαρμέ-
νους διὰ τῆς ἡθικῆς ἐμνηδενίσεως καὶ κοινωνικοῦ ἔξευτελισμοῦ.

Ξενοκράτης Παξινοπούλας ἱατρός.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
Εἰδοποιεῖ ὅτι ἡλαττώσε τὴν τιμὴν τῶν
μηχανισμῶν τοῦ δι' οἰνοπνεύματος ἐκτετακτοῦ
μοῦ κατὰ 40 Ο.Ο.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
Τύποις « ZIZANION »